

สมโภชพระวรกายและพระโลหิตพระคริสต์เจ้า

พระคริสต์เจ้าทรงเป็นสงฆ์

ผู้ถวายองค์เป็นพลีบูชาเพื่อประชากรของพระองค์

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระเยซูเจ้า สงฆ์แต่ผู้เดียวของพันธสัญญาใหม่

ถวายองค์เป็นบูชาเพื่อมนุษย์ทุกคน

ท่าทีคริสตชน : ร่วมถวายตัวเองเป็นบูชาพร้อมกับพระคริสต์เจ้า

การดำเนินชีวิต : เสียสละตนเองเพื่อพี่น้อง สังคม เป็นบูชาของชีวิต

บทนำ

การฉลองพระวรกายและพระโลหิตของพระคริสต์เจ้าในวันนี้ เป็นการฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณ คือเราฉลองพระธรรมล้ำลึกแห่งการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้าร่วมกับหมู่คณะ โดยพระเยซูเจ้ามีพระประสงค์ที่จะประทับอยู่กับคริสตชนด้วยความอาทร และความรักแบบของเพื่อนที่มีต่อเพื่อน โดยอาศัยเครื่องหมายของอาหารประจำวันที่ธรรมดาสำหรับธรรมเนียมชาวตะวันออก คือ น้ำ ขนมปัง เหล้าองุ่น พระเยซูทรงบอกความหมายใหม่นี้ว่าเป็นชีวิตที่พระองค์ต้องการแบ่งปันให้เรา เพื่อจะได้ชิดสนิทเป็นหนึ่งเดียวกัน “ผู้ใดกินเนื้อและดื่มโลหิตของเรา ผู้นั้นอยู่ในเรา และเราอยู่ในผู้นั้น”

จากบทอ่านเกี่ยวกับหัวข้อของวันนี้ทำให้เห็นว่า พระคริสต์เจ้าทรงเป็นผู้ถวายองค์เป็นบูชาเพื่อประชากรของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นสงฆ์ที่ต่างจากพระสงฆ์เลวี (พระธรรมเก่า) แต่เป็นสงฆ์แห่งพันธสัญญาใหม่ ที่ถวายตนเอง (แทนที่จะถวายแกะ, นกพิราบ ฯลฯ) เป็นเครื่องบูชาบนพระแท่นเพื่อมนุษย์ทุกคน คริสตชนเราแม้มิใช่เป็นบูชาเหมือนพระเยซูคริสต์เจ้า แต่เราขอร่วมถวายตัวเองเป็นบูชาพร้อมกับพระองค์

ผังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	ปฐม 14 : 18-20	เมลคีเซเดค ถวายขนมปังและเหล้าองุ่น
เพลงสดุดี	สดด 110	พระเมสสิยาห์ทรงเป็นสมณะ
บทอ่านที่ 2	1 คร 11 : 23-26	ทุกครั้งที่เราท่านกินและดื่ม พวกท่านก็ประกาศการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์เจ้า
พระวรสาร	ลก 9 : 11ข -17	ทุกคนได้กินจนอิ่มทั่วกัน

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระคริสตเจ้าเป็นสงฆ์แต่ผู้เดียวในพันธสัญญาใหม่

จากหนังสือปฐมกาลทำให้เราทราบว่า เมลคีเซเดค ซึ่งเป็นทั้งกษัตริย์เมืองเซเคมและเป็นสงฆ์ ในรูปแบบพันธสัญญาเก่า ได้ประกอบพิธีถวายปัง และเหล้าองุ่นแด่พระเจ้า แล้วให้อับราฮัมรับประทานพร้อมกับการอวยพร ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ว่า เป็นรูปแบบของปังและเหล้าองุ่นในพิธีบูชาขอบพระคุณที่กระทำในทุกวันนี้หรือไม่ แต่สำหรับ**พระคริสตเจ้าซึ่งเป็นสงฆ์ในพันธสัญญาใหม่ พระคริสตเจ้าได้เป็นรูปแบบใหม่ของพิธีบูชาขอบพระคุณ** โดยมอบพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา ซึ่งเราพบได้จากจดหมายนักบุญเปาโลถึงชาวโครินธ์ ฉบับที่ 1 ซึ่งพระองค์หยิบขนมปังและกล่าว “นี่คือกายของเรา” หยิบถ้วยเหล้าองุ่น “นี่คือโลหิตของเรา” ทำให้เราเห็นว่าพระคริสตเจ้า เป็นทั้งสงฆ์ผู้ประกอบพิธีและเป็นเครื่องบูชาด้วยตัวพระองค์เอง โดยที่มีการบังซึ่งรูปแบบที่ผ่านมาในอดีต ที่พบได้ในบทเสริม (Sequence) ที่กล่าวเรื่องพัฒนาการของปัง ซึ่งเทียบกับอิสอัคถูกถวายเป็นบูชา เทียบกับลูกแกะปีศาจที่ถูกมาบูชา และมานนาซึ่งเป็นอาหารของบรรพบุรุษ

1.2 พระคริสตเจ้าทรงมอบชีวิตของพระองค์เป็นอาหารนิรันดร

จากบทคัน (อัลเลลูยา) ที่เขียนโดย ยน 6: 51-52 “เราเป็นอาหารทรงชีวิตที่ลงมาจากสวรรค์ ผู้ใดกินอาหารนี้จะมีชีวิตนิรันดร” และจากคำเล่าของนักบุญลูกา ทำให้เราเห็นรูปแบบพิธีบูชาขอบพระคุณอย่างชัดเจนว่า พระเยซูเจ้าทรงรักและห่วงใย ผู้ที่มาฟังพระองค์ว่าจะไหวห้อย พระองค์จึงทรงทำอัศจรรย์เลี้ยงทุกคนจนอิ่มหนำ โดยทรงเลี้ยงดูทุกคนด้วย “ปังศักดิ์สิทธิ์บันดาลชีวิตนิรันดร กับถ้วยกาลิกส์อันยังความรอดตลอดกาล” ซึ่งเป็นการเลี้ยงในรูปแบบใหม่ขององค์พระคริสตเจ้าเอง

1.3 พระคริสตเจ้าผู้จัดงานเลี้ยงเพื่อความเป็นหนึ่งเดียวของคริสตชน

จากจดหมายนักบุญเปาโลถึงชาวโครินธ์ฉบับแรก ทำให้เห็นภาพพิธีบูชาขอบพระคุณของคริสตชนกลุ่มแรกๆ ว่า “งานเลี้ยงแห่งความรัก” เป็นการชุมนุมกันของคริสตชนเช่นเดียวกัน พิธีบูชาขอบพระคุณในทุกวันนี้มิใช่เพียงการเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้า แต่เป็นหนึ่งเดียวระหว่างสัตบุรุษทุกคนที่มาร่วมงานเลี้ยงของพระองค์ เพราะสัตบุรุษทุกคนเปรียบเหมือนแขกที่ได้รับเชิญ และเป็นแขกพิเศษที่ได้ร่วมโต๊ะกับพระองค์ เป็นทายาทร่วมมรดก และเป็นมิตรกับชาวสวรรค์

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

ผู้จัดเตรียมพิธีกรรมควรตระหนักถึงคุณค่าของอาหารทรงชีวิต ซึ่งเป็นเลือดและเนื้อของพระองค์ รวมทั้งตระหนักถึงคุณค่าของการมาร่วมชุมนุมในงานเลี้ยงที่สำคัญนี้ พระศาสนจักรได้ให้ความหมายจากวันปีสกา มาสู่การเสด็จมาของพระจิต ความเป็นหนึ่งเดียวของพระตรีเอกภาพ และมาลงท้ายด้วยความเป็นหนึ่งเดียวของคริสตชนอาศัยการมาร่วมงานเลี้ยงบูชาขอบพระคุณ การจัดบรรยากาศในวันนี้จึงควรมุ่ง “การรับอาหารทรงชีวิต” และ “การชุมนุมของสัตบุรุษ” อย่างแท้จริง

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความสนใจไปกับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- ขบวนแห่ในวันนี้ อาจ会增加ขบวนของเด็กที่จะร่วมกิจกรรมในพิธีนมัสการศีลมหาสนิทเข้าร่วมขบวนด้วย
- บทเพลงแห่เข้า ควรเน้นความเป็นหนึ่งเดียว หรือการมาร่วมชุมนุมกัน

ภาควจนพิธีกรรม

- พิธีกรมีส่วนสำคัญที่จะสรุปย่อให้ความหมายกระชับ เพราะเป็นการฉลองที่สำคัญ และได้ใจความที่ถูกต้อง
- ผู้อ่านแต่ละคนควรอ่านให้ได้ใจความชัดเจน การเว้นวรรค ฯลฯ เป็นเรื่องจำเป็นเพื่อความหมายถูกต้อง
- บทเพลงคั่น เป็นอีกส่วนหนึ่งที่นักขับร้องควรหาบทเพลงที่สามารถอธิบายพระธรรมล้ำลึกเกี่ยวกับอาหารทรงชีวิตที่เลี้ยงประชากรของพระองค์
- บทเสริม ก่อนพระวรสาร เป็นอีกบทหนึ่งซึ่งพระศาสนจักรเก็บไว้สำหรับวันสมโภชนี้เป็นพิเศษ ผู้อ่านควรอ่านอย่างดี เพราะจะทำให้ผู้ร่วมพิธีเข้าใจมากขึ้น การอ่านหรือการเลือกจังหวะอ่านควรดูให้เหมาะสมโดยให้เห็นว่า บทเสริมต่างจากบทสดุดี และต่างจากบทคั่นของอัลเลลูยาด้วยเพื่อการอภิบาล นักขับร้องอาจเลือกเพลงพิเศษที่มีความหมายเรื่อง ปัง หรือลูกแกะหรือโตะบูชา ฯลฯ
- บทเทศน์ของพระสงฆ์ มีความสำคัญมากที่จะให้คริสตชน

ได้เข้าใจความหมายมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอธิบายความหมายของพิธีบูชาขอบพระคุณและความหมาย “มิสซา” ที่เคยเข้าใจติดต่อกันเป็นเวลานาน

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- ขบวนแห่ของถวายควรให้ความสำคัญ และของถวายควรเน้นเกี่ยวกับ แผ่นปัง (ขนมปัง) และเหล้าองุ่น ไม่ควรนำของถวายอื่นๆ มาบดบังของสำคัญทั้ง 2 นี้
- ตอนเสกศีล ควรจัดให้สว่างามเป็นพิเศษ เช่น เด็กเล็กๆ โปรยดอกไม้อย่างสว่างาม เด็กช่วยจารีตถวายกำยานหน้าพระแท่น
- การเสกศีล พระสงฆ์ควรทำพิธีให้สำรวมและชัดเจนเพราะบทอ่านของวันนี้มีความสอดคล้องกับบรรยากาศ
- ควรขับร้องเพลง “ประกาศพระธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อ”
- ควรขับร้องเพลง “ยอพระเกียรติทำยบท” และ “อาแมน”
- การรับศีลในวันนี้ ถ้ามีความพร้อมควรให้สัตบุรุษรับทั้งพระกายและพระโลหิต

ปิดพิธี

- หลังบทภาวนาสวดท้าย แต่ละวัดจะจัดพิธีแสดงออกถึงความเชื่อเกี่ยวกับศีลมหาสนิท เช่น การเคารพศีลมหาสนิท การแห่ศีลมหาสนิท หรือ การเฝ้าศีลมหาสนิท ทุกกิจกรรมเป็นกิจกรรมเสริม แต่ควรจัดหรือกระทำให้เกิดความเรียบร้อยและสมเกียรติ

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

การสมโภชพระวรกายและพระโลหิตควรที่จะมาอยู่ในชีวิตอย่างแท้จริงของคริสตชน

3.1 ท่าทีของคริสตชน

คริสตชนควรมีท่าทีพร้อมถวายตนเองเป็นบูชาพร้อมกับพระคริสตเจ้า โดยการมองแบบอย่างของพระเยซูเจ้าที่ทรงถวายตนเองเป็นบูชา การมีท่าทีดังกล่าวเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับคริสตชน เพราะชีวิตของเราจะไม่มีคุณค่าอะไรหากเราอยู่ลำพังคนเดียว ดำเนินชีวิตไม่เกิดประโยชน์แก่คนอื่น ยิ่งกว่านั้น คริสตชนควรสำนึกท่าทีแห่งการเข้าร่วมในพิธีบูชาซึ่งเป็นการแสดงออกถึงการร่วมโต๊ะงานเลี้ยงของคริสตชน

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

- คริสตชนควรเสียสละตนเองเพื่อสังคม หรือชุมชนที่ตนสังกัดอยู่
- คริสตชนควรดำเนินชีวิตเป็นพยานถึง “ชีวิตกลุ่ม” ระหว่างคริสตชนด้วยกันเอง และระหว่างคริสตชนกับชุมชนอื่นๆ ในการสร้างบรรยากาศของความเป็นหนึ่งเดียวกัน สมกับเป็นประชากรของพระองค์
- คริสตชนควรร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวันอาทิตย์
- คริสตชนควรรับศีลมหาสนิททุกครั้งที่มาร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ